

Vrebačke staze

Glasilo Društva Vrepčana i prijatelja Vrepca

Broj 2.

Zagreb, januar 2005.

Riječ urednika !

Dragi Vrepčani i prijatelji Vrepca !

Protekli period je pokazao(i) dokazao) potrebu za osnivanjem našeg Društva. U kratkom periodu realizirano je više akcija od značaja za naš Vrebac (obilježavanje Dana ustanka, uređenje groblja, sanacija terena oko škole i školske šterne, uređenje Gradine). U svim ovim akcijama su se maksimalno angažirali i stanovnici Vrepca sa kojima je u Gospiću ostvareno više korisnih razgovora i dogovora sa predstavnicima županijskih i gradskih vlasti. Sve nas ovo obavezuje da se u narednom periodu još više angažiramo uz veći doprinos Vrepčana ma gdje bili !.

Ipak, najznačajniji događaj je nedavno asfaltiranje (po prvi put !) ceste kroz selo od Gradine do Brda Jurića.

Održali smo i Skupštinu Društva na kojoj smo se posljednji put družili sa našim vrijednim članom Brankom Sunajkom, koji nas je nekoliko dana poslije iznenada napustio ne dočekavši realizaciju brojnih projekata u kojima je aktivno učestvovao.

Dragi čitaoci, šaljite nam svoje priloge (članke, fotografije, priče, pjesme, šale i pošalice i druge priloge) čime bi obogatili sadržaj našeg Biltena.

Vrepčanima, njihovim prijateljima i svim ljudima dobre volje želim sretnu i uspješnu 2005.godinu !

Asfaltiraju se vrebačke ceste !

Poznato je da se ceste i lokalni seoski putevi koje prolaze kroz Vrebac godinama nisu održavani, a dio ceste koja povezuje Vrebac sa Gospićem kao županijskim i gradskim sjedištem je i dodatno oštećen izvođenjem radova na gradnji auto ceste.

Stoga su, predstavnici Društva i članovi Mjesnog odbora Vrebac obavili više razgovora sa predstavnicima županijske i gradske uprave i samouprave, te izvođačima radova na auto cesti. Razgovori su vođeni u konstruktivnoj atmosferi, uz puno

razumjevanje i iskazana uvjerenja za što skorija poboljšanja saobraćajnica u Vrepcu.

Rezultati razgovora su uskoro postali i vidljivi. Sanirana je i nanovo asfaltirana cesta od Bilaja do Barleta. Prihvaćen je i zahtjev Vepčana za asfaltiranjem dijela ceste Vrebac- Podlopača. Dana 17. novembra ove godine postavljen je asfalt na toj cesti od Gradine do Brda Jurića u dužini od 1.800 metara. Taj dan će u bogatoj historiji našeg Vrepca biti obilježen zlatnim slovima, jer smo dobili asfalt na cesti gdje ga do sada nikada nije bilo. Na prigodnoj svečanosti prisutnim Vrepčanima biranim riječima obratio se je predsjednik Društva Milan Bogdanović, bez čijeg angažiranja i upornosti koja često graniči sa utopijom, do realizacije ovog velikog projekta zasigurno ne bi došlo.

Svečano obilježen Dan ustanka Vrepca, Zavođa i Pavlovca Vrebačkog

Njegujući antifašističke tradicije mještani Vrepca, Zavođa i Pavlovca Vrebačkog prigodnim su programom i druženjem 1. augusta obilježili su Dan ustanka. Toga dana mještani ovih sela su započeli organizirani ustanak protiv okupatora i njegovih kvislinga. Veći broj prisutnih mještana je evocirajući uspomene na taj dan položilo vijence na spomenik palim borcima i žrtvama fašizma na spomenik na Gradini, groblju i Rudežima.

Nastavljeno uređivanje Vrebačkog groblja

Zalaganjem nekolicine entuzijasta nakon egzodusa većine mještana Vrepca 1995. godine započeto je sa uređenjem mjesnog groblja koje je višestolječno, vječno počivalište naših predaka. Spontana inicijativa je prerasla u organiziranu aktivnost Društva i Mjesnog odbora Vrebac. Ove godine su dali novčane priloge za uređenje grobnica svojih predaka ovi Vrepčani: Jovo Bogdanović, Nikola Cetina, Dušanka Dragosavac-Došen, Milka Dragosavac, Milka Dragosavac-Vujnović, Bogdan Ivančević, Dušanka Mandarić-Kostrenčić, Milka Mandarić-Glumičić, Tanasija Mandarić, Jela Mandić-Banjac, Miloš Popović, Jovo Rogović, Jovo Sunajko, Milan Sunajko, Smilja Sunajko, Radmila Bogdanović-Rajlić, Dragica Crnokrak-Vukelić, Nikola Njegomir, Miloš Mandarić, Mirjana Mandić i Radovan Mandić, svi po 100 kn; Mira Graovac i Vaso Mandarić po 50 kn. Značajnije iznose su donirali braća Milan i Bogdan Dragosavac, svaki sa 100 eura i Milorad Novković sa 100 australskih \$.

Umjesto novčanih iznosa svoj doprinos su u košnji i sječi grmlja u groblju dali: Jovan Bobić, Milan Bogdanović, Miloš Cetina, Dušan Crnokrak, Milan Crnokrak, Petar Dragosavac, Nada i Dušan Grubić,

Milorad Mandarić, Petar Mandarić, Dragan Milekić, Miloš Milekić, Koviljko Mišćević, Jovo Narančić, Marko Narančić, Dušan Njegomir, Milan Todorić i Milan Ugarak. Vrijedne ruke ovih Vrepčana uredile su groblje na ponos svih nas. Ne želeći primiti zasluženu novčanu nagradu za svoj rad počašćeni su prigodnim ručkom, koji je iskorišten i za ugodno druženje. Groblje je vrijednom donacijom i ograđeno, a sve to nas(pa i zakonski propisi) obavezuju na potrebu daljnjeg održavanja za što su potrebna i novčana sredstva. Stoga vas pozivamo da svoje priloge uplatite na žiro račun ili direktnom uplatom u Društvu.

Uređivali Vrepčani i prostor oko škole, školske šterne i spomenika na Gradini

Inicijativom Društva uspješno je obavljeno čišćenje i sječa šikare oko škole i školske šterne, popravak zida oko šterne, te uređenje parka i spomenika palim borcima i žrtvama fašizma na Gradini. Ovim

dobrovoljnim radnim akcijama odazvali su se: Dušan Bobić, Jovan Bobić, Milan Bogdanović, Miloš Cetina, Dušan Crnokrak, Milan Crnokrak, Iso Dragosavac, Dušan Grubić, Božo Mandarić, Milorad Mandarić, Petar Mandarić, Tanasija Mandarić, Dragan Milekić, Jovo Narančić, Marko Narančić, Ranko Posavac, Jovo Rogović, Đuro Rašeta, Vlado Sunajko i Milan Ugarak. Hvala im jer samo ovakvim akcijama možemo sačuvati naš Vrebac od propadanja i zaborava.

Održana Skupština Društva

Dana 2. decembra ove godine održana je Skupština našeg Društva nakojoj je u prisutnosti brojnih Vrepčana i njihovih prijatelja analiziran rad Društva od osnivanja do Skupštine. Predsjednik Društva Milan Mandarić je u svom izvještaju o radu podsjetio na brojne aktivnosti i akcije koje su u saradnji sa mještanima rezultirale oživljavanjem našeg Vrepca. Prezentiran je i finansijski izvještaj kao i finansijski plan za 2005. godinu. Zbog objektivne sprečenosti Milorada Graovca za novog člana Upravnog odbora izabran je Vlado Sunajko. Donijeta je i odluka o novoj visini članarine koja će u 2005. godini iznositi 100 kuna.

Povećava se članstvo našeg Društva !

Uz 12 osnivača Društva(Dušan Bobić, Jovo Bogdanović, Milan Bogdanović, Nikola Cetina, Đuro Ćurčić, Milorad Dragosavac, Mira Dragosavac, Tihomir Graovac, Milan Mandarić, pok. Branko Sunajko, Milan Sunajko i Vlado Sunajko) pridružili su nam se:

Vrepčani:

Dušan S. Dragosavac, Milka M. Dragosavac, Milutin S. Šakić, Marko Đ. Ćurčić, Desanka Mandarić- Rade, Mirjana Mandić rođ. Krajnović,

Milka Molnar rođ. Dragosavac, Goran Molnar, Novica S. Grubić, Đuro M. Sunajko i Nevenka Hrestak rođ. Grubić, svi iz Zagreba, Dragica Cetina rođ. Ćurčić iz Splita i Miloš L. Mandarić iz Novog Sada.

Prijatelji Vrepca:

Dmitar Stanković, Đuro Rašeta i Branko Župančić iz Zagreba i Vlatko Šupe iz Šibenika.

Veliko hvala Vrepčanima koji nam se pridružiše u plemenitoj namjeri revitalizacije našeg rodnog mjesta, a posebno Dmitru, Đuri, Branku i Vlatku, osvjedočenim prijateljima Vrepca.

In memoriam

Dušan Novković- Dušica

Pavlovac Vrebački 1938.- Šibenik 2004.

Dušan Novković rođen je u Pavlovcu Vrebačkom 1938.godine od oca Jove i majke Milke rođ. Tomaš. Drago i umiljato dijete ubrzo dobija nadimak Dušica koji će ga pratiti kroz život. U Drugom svjetskom ratu ostaje bez oca Jove uglednog trgovca koji je kao stipendist „Privrednika“ u Zagrebu završio Trgovačku akademiju. Po završetku rata majka Milka sama podiže Dušana i nešto starijeg mu brata Miloša. Nakon završene OŠ u rodnom mjestu Dušan odlazi u Šibenik gdje dobiva posao u Miliciji. Željan znanja mladi milicionar završava Srednju milicijsku školu u Zagrebu, a potom i Višu upravnu školu u Sarajevu. Zapazivši njegove izuzetne radne sposobnosti nadređeni ga postavljaju za komandira Stanice Milicije u Tisnom kod Šibenika odakle odlazi na zahtjevno mjesto upravnika Okružnog zavora u Šibeniku gdje se počinje baviti i stručnim radom pa na Defektološkom fakultetu upisuje interdisciplinarni studij i postaje jedan od prvih dipl. penologa u Hrvatskoj. Njegovo bogato radno iskustvo i stručno znanje ne dolazi do punog izražaja jer ubrzo odlazi u penziju, a 90-ih godina u Šibeniku doživljava neopravdana prozivanja. Onemogućen mu je i odlazak u rodno mjesto i Vrebac gdje je namjeravao i trajnije boraviti. Shrvan bolešću umire i vlastitom voljom biva sahranjen u Vrepcu rodnom mjestu supruge Milke, rođ. Mandarić.

Marko Ćurčić

Vrebac 1931.- Beograd 2004.

Marko Ćurčić rođen je u jednoj od uglednijih i imućnijih vrebačkih porodica. Otac Dušan je kao napredan poljoprivrednik završio i

nižu poljoprivrednu školu, a majka Stana (Stanova) rođ. Dimić također potiče iz ugledne ostrevičke porodice. Marko započinje pohađanje OŠ u rodnom mjestu u čemu ga prekida Drugi svjetski rat u kojem ostaje bez voljenog oca Dušana koji kao komandir partizanske čete pogiba 1943. godine. Početkom rata ubijen mu je stric Petar, a krajem rata djed Marko (Markić) i stric Đuro. Po završetku rata vraća se sa majkom Stanom u opustošeno gazdinstvo i spaljenu kuću sa maloljetnim sestrama Dragicom, Anđom, Marijom, Koviljkom, Radom i Nadom i bratom Jovom; stinom Jekom i njezinom djecom, Sokom, Dušankom, Čedom i Đurom. Nastavlja prekinuto školovanje u mjesnoj OŠ, a kao odličan đak biva upućen na školovanje u vojne škole u Sarajevu i Bileći. Kao najbolji u klasi dobiva posao u SSUP-u u Beogradu gdje je uz stalno stručno usavršavanje završava i Pravni fakultet u Beogradu. Do penzioniranja obavljao je odgovorne funkcije i bio izuzetno cijenjen rukovodilac, omiljen među kolegama zbog svojih primjerenih radnih i ljudskih osobina.

Neizmjereno je volio svoju Liku, Vrebac i Jadovu na kojoj je trenutke odmora nalazio pecajući piore. U tim trenucima je nalazio inspiraciju za svoje brojne aforizme, šale i karikature, koje je objavio u dvije brošure, kao i u brojnim novinama i časopisima. Bio je i jedan od inicijatora objavljivanja knjige o Vrepcu, Zavođu i Pavlovcu u kojoj je dao značajne priloge.

Izuzetno teško je podnosio burne 90-e godine, a u vrtlogu zla tih godina se nikako ne snalazi, jer mu je strano bilo kakvo nasilje, mržnja, netolerancija i isključivost. Razbolivši se otišao je dostojanstveno kako je i živio, a brojna obitelj je ostala bez svog, uzora, bez svog svetionika. Sahranjen je u Beogradu uz prisustvo brojne rodbine, zemljaka, kolega i prijatelja. U ime rodbine emotivno se je od njega oprostio brat od strica Čedo Ćurčić naglasivši da se njegova supruga Mica, sin Goran i ostala rodbina može ponositi što je imala Marka, koji svima može služiti kao uzor.

Branko Sunajko

Vrebac 1939.- Dugo Selo 2004.

Nekoliko dana nakon Skupštine našeg Društva na kojoj je aktivno učestvovao iznenada je umro jedan od osnivača Društva Branko Sunajko ne dočekavši realizacije svojih brojnih ideja i projekata.

Rođen je 1939. godine u Vrepcu, a već u svojoj četvrtoj godini ostaje sa još mlađim bratom Đurom(Đukom) bez majke Mice rođ. Mandarić(Isačićova) pa odrastaju uz brižnog oca Milana nosioca „ Partizanske spomenice 1941.“. Branko u rodnom Vrepcu završava osnovnu školu, a potom u Zagrebu gdje mu je u to vrijeme u Miliciji radio otac, završava osmogodišnju i srednju stručnu školu.

Zapošljava se, a željan znanja završava gimnaziju i Višu ekonomsku školu u Zagrebu i Osijeku. Cijenjen je i popularan u svojim radnim sredinama, aktivan je bio i u društvenom životu Dugog Sela, kojeg je obožavao kao i svoj Vrebac, kojemu se je stalno sa ljubavlju i nostalgijom vraćao uživajući u susretima sa rodbinom i mještanima. Bio je izuzetno privržen supruzi Bosiljki, a ponosan otac sina Igora i kćerke Tanje.

Njegova iznenadna smrt je veliki gubitak za njegovu porodicu, Dugo Selo u kome je bio izuzetno aktivan, rodni Vrebac i Društvo Vrepčana i prijatelja Vrepca u kojem se je isticao svojim optimizmom i brojnim idejama za unapređenjem rada Društva.

Hvala Branku za sve što je napravio u plemenitoj ideji osnivanja zavičajnog vrebačkog društva, društva u kome će njegovo ime biti trajno prisutno.

Sava Mandarić, rođ. Mandarić

Vrebac 1911.- Vrebac 2004.

Nakon egzodusa 1995. godine i teškog života u izbjeglištvu vratila se baba Sava sa sinom Bogdanom (Boćom) svoj rodni Vrebac, gdje i umire 2004. godine.

Otac Jovo Mandarić početkom stoljeća odlazi u pečalbu u SAD gdje umire kad je Sava imala samo tri godine. Iste godine u rodnom Vrepca umire joj i majka Milosava, rođ. Grubić. Od tada brigu o maloj Savi preuzimaju baba i djed do njene šesnaeste godine kada se udaje za Stevana, sina Đure Bakrača. Rodila je Sava osmero djece, od kojih je četvero preživilo djetinjstvo, sinovi Bogdan, Đuro i Dušan(Dujo) koji umire 2000. godine i kćerka Milka. Vječna pamjat !

Mica Krajnović, rođ. Uzelac

Zavođe 1925.- Petrovaradin 2004.

Ove 2004. godine napustila nas je i Mica Krajnović umrijevši kao izbjeglica u Petrovaradinu, SiCG. Rođena je 1925. godine u Zavođu proživjevši teško djetinjstvo. Majka Janja rođ. Graovac rano umire, a otac Đuro se je razbolio pa su je digle baka Marija(Mede) Graovac i tetka Mileva Sunajko. U Drugom svjetskom ratu je bila aktivna omladinka, a po završetku rata odlazi u Ogulin gdje je do penzije radila kao kuharica. Bila je brižna majka sinu Aleksi i kćerki Dragici, kao i supruga Milanu (Miletu) Krajnoviću, Vackovom, koji je 90-ih godina također kao izbjeglica umro u Petrovaradinu. Vječna pamjat!

Izdavač: Društvo Vrepčana i prijatelja Vrepca, Av. M. Držića 10,
Zagreb, tel. 61-12-464
Za izdavača: Milan D. Bogdanović

Urednik: Nikola D. Cetina
Tel. uredništva: 01/66-40-878, mob. 098/ 163-38-37

Žiro račun kod Privredne banke Zagreb br. 2340009-1110148564

Devizni račun kod Privredne banke Zagreb br. 703000-006845

Glasilo se izdaje povremeno, a članovima Društva se dijeli besplatno.

Zahvaljujemo Srpskoj pravoslavnoj crkvenoj opštini zagrebačkoj na velikoj pomoći u umnožavanju i distribuciji ovog Glasila !.